

нието²⁴, който го кара този път „не на подбив“ да се провикне на страниците на „Остен“: „Тежко на таз земя, дето доблестта и добродетелността се презират, дето добрите хора, истинните патриоти, които всякога са служили и служат честно и законно на отечеството си, са оставят да мрат от глад, а подлеците, фанфароните, блюдолизците, истрий-праговците и готовановците са настаняват на тлъсти служби“²⁵. Той не може да наблюдава равнодушно как се руши стойността в духовното битие на българина и с болка споделя впечатленията си от новия морал. Ако се обърнеш към някого с думите: „Ей, какво правиш ти? Турчина ще дойде бе! Ей го на Балкана ще се загнезди...“ - споделя Славейков на страниците на „Остен“ той би отговорил: „Ъх, ще дойде! Беке ще го пуснат отвъдненците, че то на тях никак не изнася, те да му мислят!“ или пък ще отвърне: „Какво да мисля „Цар Александър не можа да им дойде от хак, че ний ли? Ама да е жив той!“²⁶ На призива: „Хайде бе, брате, хайди да си съставим гимнастически дружества, да са упражнявами и ний на оръжие, не знаем какво може утре да ни сполети!“²⁷, свободният българин от Княжество България отвръща безразлично, че не е негова работа, че не е „слободен“ да си оставя дюкения и да ходи да бърти ангелите по кърищата. Но за сметка на това той вече е усвоил до прийомите, които биха го облагодетелствали, със самочувствие на човек на деня. Това дебелашко самочувствие, този циничен морал Славейков осмива в редица епиграми на страниците на „Остен“. Такива са:

„Не ма гледай, че съм малък и дребен - председател на съвет съм съдебен“

„Ти видиш ли с кого съм най-дружен? - Не ма питай как съм окружен“ ;

„Да ти кажа разковничи

Как можеш са вчиновничи:

Научи се как да траеш

Да не казваш все що знаеш²⁸.

От страниците на първия хумористичен вестник след Освобождението Славейков ревностно брани и свободата на печата. Той остро критикува в „Марица“, който изразява позицията им по този въпрос. „Кротката и сериозна българска „Марица“ плаче и ридает, задето Народното събрание постановило да има в Княжеството пълна свобода на печата. Тя са не посвинеява ни най-малко да изкаже своето искрено и дълбоко желание, за да се удари на народа юзда, защото без такава юзда, по нейно мнение, той бедствува да пропадне“²⁹. Радетел за чист български език, редакторът на „Остен“ отделя значително място и на въпроса за новите думи, които бързо нахлуват в лексиката ни, употребявани невинаги на място. „Новият живот и нас привнесе и привнася в езика ни много нови думи. Той ни е